

Свято живого, колоритного українського слова

Ведучий. Доброго дня, добрі люди!

Ведуча. Доброго вам здоров'ячка!

Ведучий. Запрошуємо вас на свято українського слова.

«Кайдашева сім'я»

Сварка за курку

Кайдашиха повечеряла з Лавріном та Мелашкою лагодилась лягати спати. На горищі закиркали в сідалі кури, закричали й кинулись з сідала.

Кайдашиха. Ой, тхір на горищі!

Лаврін. Може, злодюга лазить. *(Кайдашиха вискочила в сіни, за нею вискочили в сіни Лаврін та Мелашка)*

Лаврін. Хто там лазить? *(Лаврін вискочив на драбину й заглянув на горище. Там була Мотря)* Якого ти нечистого полохаєш наших курей!

Мотря. Хіба ти не бачиш? Свою курку впіймала на вашому сідалі.

Лаврін. Хіба ж ми просили твою курку на наше сідало? Чи шапку перед нею здіймали, чи що?

Мотря. Верни, лишень, мені яйця, бо моя чорна курка вже давно несеться на твоєму горищі.

Кайдашиха. Ой боже мій! Це не Мотря, а чума. Вона мене з світу зжене! Покарав мене тобою господь, та вже й не знаю за що!

Мотря. Мабуть, за вашу добрість.

Лаврін. Куди ти сунешся на мою голову! Не лізь, сяка-така душе! *(Лаврін скочив у сіни і почав хитать драбину)*

Кайдашиха. Скинь її додолу, нехай собі голову скрутить, щоб знала, як лазити на наше горище

(Лаврін прийняв драбину. Мотря повисла на стіні. Половина Мотрі теліпалась на стіні, а друга половина вчепилась у бантину. Мотря держала в руці курку й не хотіла її пускати, а в пазусі у неї були яйця.)

Мотря. Ой, лишечко, ой, упаду, ой-ой-ой, гвалт!.. *(Карпо не всидів у хаті й вискочив у сіни)*

Кайдашиха. Драбиною її плещи, та добре! Нехай не збирає яєць на нашому горищі! *(Карпо видрав драбину в Лавріна)*

Мелашка. Оддай мені яйця, злодійко! Нащо ти покрала наші яйця?

Мотря. Це моя курка нанесла.

Кайдашиха. А хіба ж твоя курка їх позначила, чи що? Як не вернеш яєць, я піду в волость.

Мотря. Про мене, йдїть і за волость (до Карпа) Одривай хату од цих злиднів!

Карпо. Чи ти здурїла, чи що? Неначе хату одірвати так легко, як шматок хліба одкрають? Ти не знаєш, що то буде коштувать.

Мотря. Що б там не коштувало, одривай, а ні, я сама одірву.

Сварка за сміття

Мелашка вимела хату й половину сіней, обмела коло своєї призьби, змела до порога та й пішла в хату за рядюгою, щоб винести сміття на смітник. Саме тоді Мотря вибігла з сіней і вглядїла коло порога сміття. Сміття було підметене аж під Мотрину призьбу.

Мотря. Доки я буду терпіти од тієї іродової Мелашки!

Мотря вхопила деркача та й розкидала сміття попід Лавріноюю призьбою. Мелашка вийшла з хати з рядниною.

Мелашка. Хто це порозкидав сміття?

Мотря. Я розкидала: не мети свого сміття під мою призьбу, бо я тебе ним колись нагодую.

Мелашка. А зась! Не дїждеш ти мене сміттям годувати. Нагодуй свого Карпа. *(Мелашка почала змитати сміття до купи до порога)*

Мотря. Не мети до порога, бо мені треба через поріг ходити!

Мелашка. Авжеж, велика пані. Позаляпуєш, княгине, золоті підківки.

Мотря. Не мети до порога, бо візьму тебе за шию, як кішку, та натовчу мордою в сміття, щоб удруге так не робила.

Мелашка. А, ти, паскудо! То ти смієш мені таке говорити? Хіба ти моя свекруха? Ти думаєш, що я тобі мовчатиму? То ти мене вчиш, як малу дитину? Ось тобі, ось тобі!

(Мелашка підкидала сміття деркачем на Мотрину призьбу, на сіни, на вікна)

Мотря. То це ти так! То це та, що од свекрухи втікала?

Мелашка. Ти мені не свекруха, а я тобі не невістка. Я од тебе не втікати му і мовчати тобі не буду. Ось тобі на, ось тобі на!

(Мотря кинулась до Мелашки та й почала видирати деркача з рук)

Мелашка. Гвалт! Гвалт! Якого ти дідька чіпляєшся до мене, сатано?!

(З хати вибігла Кайдашиха з кочергою в руках і махнула на Мотрю кочергою. Мотря одскочила, кочерга потрапила в Мотрине вікно. З хати вибіг Карпо, а за ним Лаврін. Чоловіки розборонили жінок і розігнали їх.)

Мотря. Одривай хату! Не буду я з вами жити через сіни, хоч би мала отут пропасти! Бери, Карпе, сокиру, та зараз одривай хату, а як ти не хочеш, то я сама візьму сокиру та й заходжусь коло хати.

Карпо. Чи ви показалися, чи знавісніли? Хто це розбив вікно?

Мотря. Твоя мати! Це вже пішлося наче з Петрового дня! Одна обпаскудила мені стіни, друга вікна побила. Ось тобі за те! Ось тобі! *(Мотря почала хапати рукою сміття і кидати на Мелашчину хату)*

Кайдашиха. Бий тебе сила божа! Не кидай, бо я тобі голову провалю кочергою. *(Кайдашиха погналась за Мотрею)* Лавріне! Одривай їх хату. Про мене, нехай Мотря йде жити під три чорти або під греблю; я з нею зроду-віку не буду жити під однією покрівлею

Мотря. Карпе! Одривай хату, бо я підпалю й їх, і себе та й на Сибір піду.

Кайдашиха. Лавріне! Одривай їх хату, бо я ладна й до сусід вибратись. Зараз піду в волость, та нехай громада зійдеться та розкидає їх хату.

Волосний. Ідіть ви собі ік нечистій матері та, про мене, повибивайте й очі, не тільки вікна.